

γατοκέφαλο

γατοκέφαλο, το, ουσ. [<γατο- + κεφάλι], συνήθως στον πλ. **τα γατοκέφαλα**, **1.** οι πελώριες μπουκιές: «έβαζε στο στόμα του κάτι γατοκέφαλα, που κάποια στιγμή φοβήθηκα πως θα πνιγόταν». **2.** τα μεγάλα, τα καταφανέστατα ψέματα: «αυτά που μας λες είναι γατοκέφαλα και πάνε να σε πιστέψει κανένας άλλος».

- *κατεβάζω γατοκέφαλα*, βλ. φρ. *ρίχνω γατοκέφαλα*.

- *πετώ γατοκέφαλα*, λέω μεγάλα, καταφανέστατα ψέματα: «μας πετούσε κάτι γατοκέφαλα κι εμείς κάναμε πως τον πιστεύαμε».

- *ρίχνω γατοκέφαλα*, τρώω λαίμαργα και με πελώριες μπουκιές: «όλοι τον παρατηρούσαν έκπληκτοι με τα γατοκέφαλα που έριχνε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας